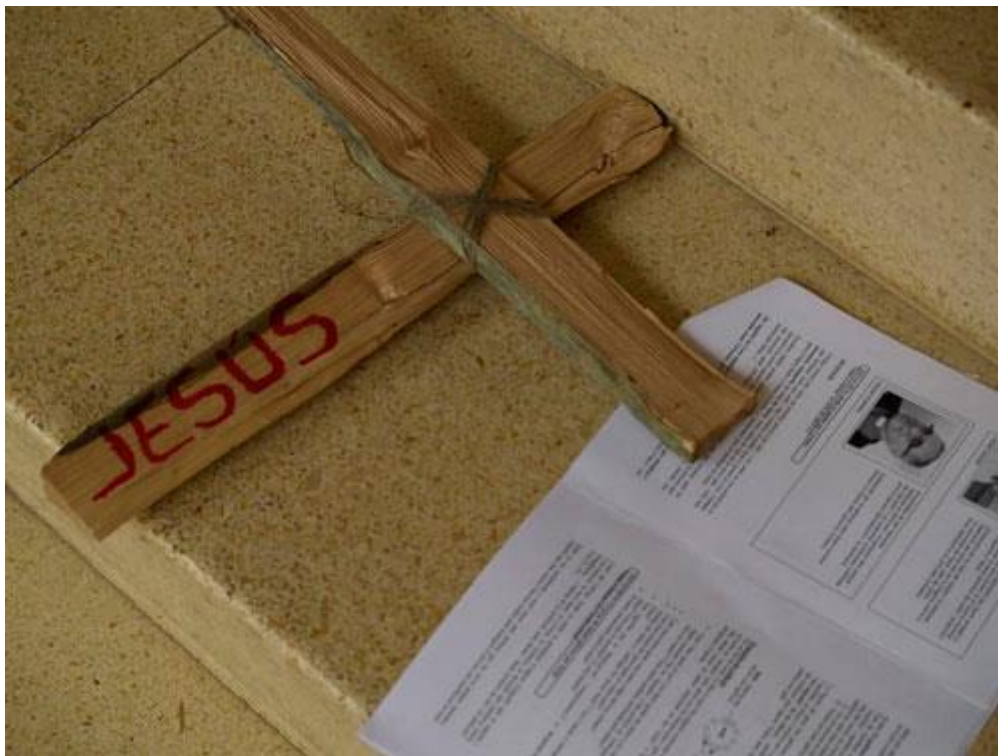

Duien a enterrar un mort,
fill únic d'una dona que era viuda... Lc 7,12

...se li partí el cor per la mare
Quaresma 2016 - Cicle C

Comunitat jesuïtes Girona
Beat Pere Favre

- "L'amor és el que produeix l'exultació de les criatures. És la causa de la felicitat infinita".*
- "És el dia de la jubilació, per què estar trist? Cal veure el vi de la copa de la felicitat".*
- "Quants cops hem menjat el pa en la mà del flequer i begut l'aigua en la mà de l'aiguader? Un dia menjarem en la mà del Senyor".*

Pensaments d'un mestre sufi persa

Preparem la festa de les festes, la Pasqua. Hi celebrem que l'amor diví passa per compartir el dolor de la humanitat i oferir-li un pa i un vi inimaginables.

No és estranya, per tant, l'experiència paradoxal de felicitat del **voluntari**, quan ell mateix es dóna, el seu temps llescat com el pa i la seva alegria servida com un bon vi.

Aprofitem, per tant, la **quaresma** per trobar-nos eucarísticament amb Déu i amb els altres, especialment, amb els més esgarriats.

Text: **Santi Thió i de Pol, sj**

dimecres de Cendra, 10 de febrer

Jl 2,12-18 Esquinceu-vos el cor, i no els vestits! Convertiu-vos al Senyor! És benigne i entranyable. **Sl** 50 Compadiu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat. **2C** 5,20-6,2 Reconcilieu-vos amb Déu. Ara és l'hora favorable. **Mt** 6,1-6.16-18 Mireu de no fer el bé davant de la gent perquè ho vegin, ja que així no podríeu esperar la recompensa del vostre Pare del cel.

"Quan un orfe plora, qui l'acarona i el calma? Déu s'estremeix en el cel quan un orfe se sent trist i abatut". Així s'expressava un sufí medieval i, en l'orgullós segle XXI de la tecnologia i globalització, continuem no solament sense consolar l'orfe, sinó multiplicant-ne l'espècie! Seria demanar massa considerar patrimoni de la humanitat els 250 milions d'infants en condicions infrahumanes? Un ministre brasiler ho reclamava prioritari, molt abans que no la seva selva.

dijous, 11 de febrer

Dt 30,15-20 Estima el Senyor, sigues-li fidel, i en ell trobaràs la vida. **Sl** 1 Felïç l'home que no es guia pels consells dels injustos, ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. **Lc** 9,22-25 Si algú vol venir amb mi, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi la salvarà.

El 1885 les potències europees es van repartir el continent africà. Les pasteres esgotades de la platja són encara rebuf d'aquelles decisions injustes, llargament perpetuades el segle XX i continuadores de la compra d'esclaus. Si es donessin papers als immigrants, se'ls hauria de retornar tant! És millor pensar que no existeixen, que no tenen drets. Però Jesús es va identificar amb ells, agraint ser acollit en ells.

divendres, 12 de febrer

Is 58,1-9a Els dies de dejuni només us preocupeu dels vostres interessos, i feu treballar més els vostres obrers. L'únic dejuni que jo aprecio és aquest: allibera els oprimits. **Sl** 50 Senyor, ara reconec la meva falta. **Mt** 9,14-15 Estaria bé que els convidats dejunessin mentre tenen el nuvi amb ells? Ja vindrà el dia que els serà pres...

A la quaresma ens movem entre l'absència i la presència de foc, entre esbrinar la paraula a dir i no saber quina paraula dir en la visita de tanta calidesa, entre la fam i el pa menjat a la seva mateixa mà de flequer. "Ningú manà penitència a l'estació de les flors". Però també és veritat que el nuvi és violentat i pres en cada pobre oprimat. Cal avui dejunar.

dissabte, 13 de febrer

Is 58,9b-14 Si dones el teu pa als qui passen gana, s'omplirà de llum la teva foscor. El Senyor et conduirà, en ple desert saciarà la teva fam. **Sl** 85 Senyor, que m'encamini en la teva veritat. **Lc** 5,27-32 Per què mengeu i beveu amb pecadors? Jesús respongué: el metge, no el necessiten els qui estan bons sinó els malalts.

Un repte d'aquesta quaresma: apropar-me a algú diferent i escurçar prejudicis. Un mestre sufí explica que quant més a prop de Déu estava, es tornava més comprensiu amb els altres. Conta que, anant a la Meca, l'acollí un pobre que li pregunta: -Quant diner tens per al camí? -200 dinars, li diu. -Dóna 7 voltes al meu entorn i ja me'ls podràs donar; que tinc una família a càrrec meu. -Així ho vaig fer, confessà: el pròxim és abans que pelegrinar a la Meca.

**primer diumenge de quaresma
14 de febrer**

Dt 26,4-10 El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble. Els egipcis ens oprimiren i ens imposaren una feina dura, però Déu escoltà el nostre clam. **Sl** 90 Tu que passes la nit a l'ombra del Totpoderós, digues al Senyor: Ets el meu Déu, en qui confio. **Rm** 10,8-13 No hi ha diferència entre jueus i no jueus: Tothom que invocarà el nom del Senyor se salvarà. **Lc** 4,1-13 Durant quaranta dies l'Esperit conduïa Jesús pel desert i, a la fi, quedà extenuat de fam. El diable li digué: Si ets fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.

El món sencer s'ha convertit en un Egipte. Mai no hi havia hagut tanta gent fugitiva, errant, refugiada, emigrant. Tampoc mai la llei del treball no havia arribat als extrems actuals d'indignitat i d'esclavatge. Només cal preguntar als sense papers... Però en aquest Egipte desèrtic hi ha adoradors del diner, de l'honor i del poder. L'amor de Jesús al seu Pare l'endinsà en el nostre desert i hi vencé les temptacions egoistes, tot i la llepada de "si ets fill de Déu...". L'occident ha suplantat Déu. Necessita adonar-se'n i poder respondre humilment com Jesús: "L'Esclatua diu que l'home no viu només de pa!"

dilluns, 15 de febrer

Lv 19,1-2.11-18 [Els manaments] No oprimeixis els altres ni els prenguis allò que és seu. No retinguis fins l'endemà la paga del jornal. **Sl** 18 És ferm el que el Senyor disposa, dóna seny als ignorants. **Mt** 25,31-46 Beneïts del meu Pare: quan era foraster em vau acollir, quan em veieureu despullat em vau vestir. Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

La persona que acabo de contractar té prou economia com per a esperar un mes a cobrar la primera paga? M'ho pregunto? Ho soluciono? He viscut el primer treball d'immigrants i de gitanos, esperant un mes a cobrar, mentre amb prou feines tenien res per menjar ni ells ni les seves criatures. Tot plegat potser seria més fàcil si veiéssim Jesús desdibuixat en el rostre de cada foraster. És ell qui té fam i set. Els forasters són els seus vicaris. No estem badant massa? És a la porta i no el reconeixem! Potser no gosem mirar el necessitat directament a la cara!

dimarts, 16 de febrer

Is 55,10-11 La meua paraula que surt dels meus llavis no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia. **Sl** 33 El Senyor és a prop dels cors que sofreixen. **Mt** 6,7-15 La vostra pregària serà: Pare nostre, que vingui el vostre Regne. Deslliureu-nos del Maligne.

La Paraula, sortida dels llavis de Déu, no és Jesús mateix? Doncs, realment, no ha estat infecunda. Ens ha ensenyat la pregària dels insatisfets, dinàmica i revolucionària. Els pobres clamen el pare nostre, volen el Regne i l'alliberament del Mal, mentre els rics li tenen por. On quedo jo classificat? Deleixo pel Regne? Demano el "meu" o el "nostre" pa? És també el pa eucarístic el que demano? Si tinc pa i paraula, els llesco per a tothom?

dimecres, 17 de febrer

Jonàs 3,1-10 La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, dels més poderosos als més humils, es vestiren de sac negre. Déu es va desdir de fer caure la desgràcia damunt d'ells. **Sl** 50 La víctima que t'oferim, Senyor, és un cor penedit. **Lc** 11,29-32 En el judici de Déu, els ninivites acusaran la gent d'aquesta generació i els condemnaran, perquè ells es van convertir quan Jonàs els va predicar, i aquí teniu més que Jonàs.

Una i altra vegada els humans fem mèrits per a una destrucció total i no com a càstig, sinó de resultes de la violència que imposem i ens imposem. Assistim a combats desiguals, de paraula i d'obra, sense una ètica i uns arbitratges equitatius. No es pot ser jutge i part alhora. Conversió, cassolada general! Hem d'obrir talment la vida: veritat i pluralisme, tolerància i justícia, democràcia i diàleg,... El bé comú amida la dignitat idèntica de tots i comporta també la cura ecològica del planeta. En Jesús tenim inspiració i ànim per realitzar-ho. El segueixo?

dijous, 18 de febrer

Ester 14,1.3-5.12-14 Ajudeu-me, que estic sola; no tinc ningú que em defensi, fora de vós, Senyor, i estic en perill. **Sl** 137 Enalteixo el teu nom, Senyor, perquè

estimes i ets fidel! **Mt** 7,7-12 Demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà.

La condició de reina no sostrau Ester del perill de violència de gènere. L'evangeli, en significatiu contrast amb el context masclista del seu temps (i de l'actual), trenca una llança a favor de la dignitat de la dona, preuant al màxim la seva adhesió creient i la força de les seves peticions amants. Aprofitem la proposta de l'evangeli d'avui per a demanar amb insistència el tractament just de les relacions humanes, sense discriminació.

divendres, 19 de febrer

Ez 18,21-28 Us penseu que desitjo la mort del pecador? El meu desig és que abandoni els mals camins i visqui. **Sl** 129 Si tinguessis en compte les culpes, Senyor, qui es podria sostenir? **Mt** 5,20-26 "Tothom que mati serà reu davant el tribunal". Doncs jo us dic: el qui s'enfadi amb el seu germà també ho serà.

Déu odia el mal a tercers, però estima el pecador. Aposta a tornar-lo a la seva dignitat. En les relacions laborals i socials ens solem comportar d'una manera més desqualificadora i agressiva. I, com en una perpètua batalla, que no campanya, electoral, deplorem tants menyspreus i atacs personals en la vida política. No seria possible fer política evangèlicament? Per damunt de tot, cal apostar per la dignitat i radical compromís de servei al bé comú.

dissabte, 20 de febrer

Dt 26,16-19 Déu vol que siguis un poble consagrat al Senyor, com t'havia promès, sota condició de seguir els seus camins. **Sl** 118 Feliços els homes que busquen el Senyor amb tot el cor. **Mt** 5,43-48 Jo us dic: estimeu els enemics. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents. Sigueu universals com n'és el vostre Pare.

Aquest poble de Déu previst a l'AT no rau en una condició ètnica, ni en una nacionalitat política, ni en una constitució civil. És un poble generat pel baptisme, és a dir, per l'adhesió a Jesús gràcies a l'aigua i a l'Esperit. És un poble de fills de Déu que s'autentifica per l'estimació mútua, fins a l'extrem de l'amor a l'enemic (familiar barallat, company de feina abusiu, polític indesitjable). Aquest extrem, tot i semblar impossible, l'argumenta Jesús decisivament: "com ho fa el vostre Pare del cel". Com que som fills, hi ha aquest registre al nostre cor.

segon diumenge de quaresma

21 de febrer

Gn 15,5-12.17-18 Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència. Aquell dia el Senyor va fer amb Abraham una aliança. **Sl** 26 Fruiré en la vida eterna de la bondat que em té el Senyor. **Fl** 3,17-4,1 Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel. **Lc** 9,28b-36 Va sortir del núvol una veu que deia: "Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo".

El pare dels creients, dels jueus, dels cristians i dels musulmans, Abraham, va ser un immigrant, és a dir, un home sense terra que en rep la promesa gràcies a la fe. La seva figura podria il·luminar un camí de pacificació entre les tres religions, si humilment ens deixem conduir per Déu com ell va fer. Urgeix l'entesa. St. Pau aplica dues vegades als cristians la paraula que identifica en els evangelis el que anomenem la "transfiguració" de Jesús. És la paraula "metamorfosi". També per obra de l'Esperit es va donant en nosaltres un canvi radical cap a la filiació. No amaguem el nou rostre!

dilluns, 22 de febrer

Dn 9,4b-10 No ens queda res més que la vergonya que passem per haver pecat contra tu, Senyor. **Sl** 78 Defensa'ns, Déu, salvador nostre, per l'honor del teu nom. **Lc** 6,36-38 No condemneu, i Déu no us condemnarà. Doneu, i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet.

La llunyania de Déu que patim tots plegats ha fet més salvatge i desconfiada la vida humana. "L'home modern, diu Havel, si no és creient, no entén la responsabilitat com a part de la relació amb Déu i té limitada la capacitat de resposta". El creient ha d'aportar tones de compassió i ha d'estar atent al clam del món. Refà, així, lligams humans i aquesta és la seva joiosa relació amb Déu.

dimarts, 23 de febrer

Is 1,10.16-20 Defenseu els oprimits, sosteniu la causa dels orfes i les reclamacions de les viudes. Després podreu discutir amb mi. Si em voleu obeir, menjareu el bo i millor d'aquest país. **Sl** 49 Com goses parlar de la meva aliança, tu que no acceptes els meus avisos. **Mt** 23,1-12 No feu com els mestres de la Llei, perquè diuen i no fan. Preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres. Vosaltres no us heu de fer dir mestres.

Déu s'avé a ser judicat d'humans, a condició que els humans reconeixin la seva malícia i canviïn de conducta. Occident ha aconseguit una quota de fariseisme com mai. Ataca el terrorisme i deixa morir milers de nàufrags de pasteres. Vol petroli i mines africanes, sabent que serà a costa de milers de vides. Tira bombes i ven armes d'extermini a països no democràtics. Es toleren els excessos d'Israel, bo i sabent que té armes de destrucció massiva... Déu meu! Infon la teva justícia en el nostre món, la que obre humilment Jesús.

dimecres, 24 de febrer

Jr 18,18-20 Alguns deien: "Veni, penseu què podem fer contra Jeremies". **Sl** 30 Deslliura'm, Senyor, dels enemics, tu que em defenses. **Mt** 20,17-28 El Fill de l'home serà entregat als grans sacerdots. Els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder.

El treball apostòlic sovint és contradit de fora i de dins. Gens estrany: així ha estat amb tots els profetes. Calia la persecució i la mort de Jesús, segons diu ell mateix. Convé que no ho perdin de vista els sembradors de pau i de justícia. També l'església pot tenir la temptació de convertir el servei en poder, i no tant la contrària. Cal vigilar!

dijous, 25 de febrer

Jr 17,5-10 No hi ha res tan tortuós com el nostre cor. El Senyor, examina l'interior dels homes per donar a cadascú segons el seu comportament, segons el fruit de les seves obres. **Sl** 1 Feliç l'home que arrela vora l'aigua. Dóna fruit quan n'és el temps. **Lc** 16, 19-31 El ric digué: envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua.

La barreja cultural ha permès veure arreu la discriminació de la dona. Esclava, bèstia de càrrega, animal de companyia, objecte de compra/venda, menor d'edat dependent de pare o de marit, explotada i humiliada en el treball, forçada i violada en relacions fins i tot familiars. Horror del masclisme històric. Eclesialment tampoc no se la respecta prou, reconeixent-li la dignitat pròpia tal com s'entreveu en les relacions de Jesús i la dona. És obligat canviar, restituir.

divendres, 26 de febrer

Gn 37,3-4.12-13.17-28 Els fills de Jacob deien: Mireu, ve el somniador. Matem-lo i direm que un animal ferotge l'ha devorat. **Sl** 104 El Senyor cridà la fam al país, però envià Josep al davant, a l'Egipte. **Mt** 21,33-46 Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat.

No només una túnica sagnant i la venda per unes monedes -20 i 30- uneixen les figures de Josep i de Jesús. Tots dos anticipen els germans traïdors en emprendre el camí cap a una altra terra i tots dos els proveiran després providencialment: de blat contra la fam, el primer, i de pa i vi d'aliança i reconciliació definitiva, el segon. Agraïm prou el do de l'eucaristia? Ens oferim a obrir camí per als altres? Tenim a l'església ben oberts els graners? Vigilem que la gent no continuï essent venuda per esclava avui?

dissabte, 27 de febrer

Mi 7,14-15.18-20 Qui és com tu, Déu nostre? Perdoneu les culpes; no t'obstines a castigar, perquè estimes la bondat. **SI** 102 El Senyor llença les nostres culpes lluny de nosaltres. **Lc** 15, 1-3.11-32 Paràbola del fill pròdig: Porteu el vestit millor. Poseu-li l'anell. El fill que jo donava per mort, ha tornat viu.

Qui és el pròdig, el fill petit o el pare? De fet, el gran es queixa de la prodigalitat dels dos. Però la paràbola s'orienta a denunciar l'estretor de cor dels fariseus, retratats efectivament en el germà gran. Lluc transmet la tendresa de Jesús parlant del Pare i també la seva prodigalitat amb els fariseus, en regalar-los la paràbola. Cada persona, i la comunitat eclesial, passa etapes identificada amb un o altre dels fills. Però la invitació és a ser com el Pare; com Jesús.

tercer diumenge de quaresma

28 de febrer

Ex 3,1-8a.10.13-15 -Moisès, Moisès! -Aquí em teniu. He vist les penes del meu poble. Baixaré a alliberar-lo dels egipcis. T'envio. Jo sóc el qui sóc." **SI** 102 El Senyor fa justícia als oprimits. **1C** 10,1-6.10-12 Germans: no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els qui es creuen d'estar fermes, que mirin de no caure. **Lc** 13,1-9 Si no us convertiu, tots acabareu igual. Paràbola de la figuera estèril.

Déu deixa plena autonomia a les realitats històriques però hi intervé de dues maneres: la primera, subjectant-se en tot als esdeveniments del voler humà, arreglat entre els qui pateixen la injustícia; la segona, amb una conducta de servei humil que denuncia l'abús i l'ostentació del poder. Moisès, a l'Egipte, i Jesús, a Jerusalem, ho demostren. El discurs polític es recolza massa en la desconsideració absoluta dels oponents considerats enemics en tot i per tot. Una correcta política, en canvi, apunta cap al bé comú, amb l'esforç de tots. Una pregària, per tant, per l'encert de fer política i respectant minories.

dilluns, 29 de febrer

2R 5,1-15a Els arameus s'havien endut captiva una noieta que va entrar al servei

de la dona de Naaman. Aquesta noia digué a la seva mestressa: Tant de bo que el meu senyor es presentés al profeta que viu a Samaria. **Sl** 41 Tot jo tinc set de Déu. **Lc** 4,24-34 Jesús digué a la gent de Natzaret: No hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal.

Jesús es queixa d'una paradoxa. Desitgem veure el rostre de Déu però, si ens ve en figura familiar, no en fem ni cas. Això exigeix examinar la nostra atenció a la presència quotidiana de Déu. És possible que se'ns escapi. De fet, però, ens visita en tot. Ignasi suggereix remuntar a la font divina a través dels dolls d'imatge seva que corren arreu. Examinant, així, la defensa del fill per un pare o una mare intueixo la manera com sóc viscut en el cor de Déu. Igualment, veien com l'amic es desviu per l'amic, entenem la donació de la vida de Jesús.

dimarts, 1 de març

Dn 3,25.34-43 Senyor, no ens abandonis, no trenquis la teva aliança, no ens retiris els teus favors. **Sl** 24 Fes que conegui, Senyor, les teves rutes. **Mt** 18,21-35 Que n'ets de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu?

Ni vull reconèixer deutes ni, menys, que se m'hagin perdonat. Això sí, repasso sovint els deutes d'altres. Ah, no! Jesús invita a una nova lucidesa. D'una banda, urgeix la consciència de l'enorme perdó de Déu; de l'altra, en treu la meravellosa conseqüència de correspondre-li, essent perdonadors com Ell. Una vegada més la interpel·lació de Jesús busca que ens assemblem al Pare. Sigueu complets en l'amor com Ell! Només creixent en aquesta semblança esdevé fàcil perdonar.

dimecres, 2 de març

Dt 4,1.5-9 Israel, escolta els decrets que avui t'ensenyo i fes-los conèixer als fills dels teus fills. Rumia'ls al matí i al vespre. **Sl** 147 El Senyor assegura les teves portes. **Mt** 5,17-19 Vinc a completar la Llei i els Profetes. Qui compleixi el manament més petit, i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran al Regne.

Avui molts nens i nenes poden conèixer afortunadament els seus avis. I Déu digué: "és bo qui hi hagi avis i àvies i també besàvies". Greu problema avui el de la catequesi dels infants. Pares i mares es deuen intensament al treball i, a casa, sempre hi ha tantes coses a fer! A més, l'opció cristiana personal dels pares cada cop s'endarrereix més. Pares, aquí teniu un repte! Avis, comuniqueu l'amor de Déu als vostres néts!

dijous, 3 de març

Jr 7,23-28 Cada dia us he enviat tots els meus servents, els profetes, però no m'heu escoltat ni m'heu fet cas. **SI** 94 Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu. **Lc** 11,14,23 El mut parlà, i la gent n'estava meravellada. Però alguns deien: "Aquest treu els dimonis pel poder de Beel-Zebul".

Quins són els profetes d'avui? Com sempre, cal destriar-los pels fruits. No basten paraules que sonen bé i amaguen la realitat. Prevenció? Efectes col·laterals? Eix del mal? El poder es justifica ell mateix. En canvi, els diferents Fòrums Socials són un crit a favor que un altre món és possible. Els muts parlen. Cal que els sords hi sentin.

divendres, 4 de març

Os 14,2-10 Diu el Senyor: Israel, torna al teu Déu. Jo seré el metge de les teves apostasies, t'estimaré, encara que no t'ho mereixis. **SI** 80 Tant de bo el meu poble m'escoltés: l'alimentaria amb la flor del blat. **Mc** 12,28-34 Estima el Senyor amb tot el cor i els altres com a tu mateix.

La correspondència a l'amor de Déu passa per l'amor als altres. Jesús en mostra una escalada: primer, com si els altres fossin jo mateix; segon, com si fossin Crist; tercer, que jo els estimi com Ell els estima; quart, i sublim, una estimació com la que es tenen el Pare i el Fill. M'examino: he començat l'ascensió? Per ajudar-me a pujar, Ell obre el camí, em nodreix amb Pa vivent i ens envia l'Esperit.

dissabte, 5 de març

Os 6,1-6 Esforcem-nos per conèixer el Senyor; ens vindrà com ve la pluja, com el ruixat que amara la terra. **SI** 50 La víctima que t'ofereixo, Senyor, és un cor penedit. **Lc** 18,9-14 Dos homes pujaren al temple a pregar... El publicà ni gosava aixecar els ulls al cel i deia: Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador. El qui s'humilia serà enaltit!

Tiro jo a fariseu o a publicà? Jesús diu que el qui s'humilia, serà enaltit. Actualment fereix molt el reconeixement de ser pecadors. Per tal de no caure en depressió, preferim la paranoia: els altres tenen la culpa. El rerefons d'aquesta dificultat penitencial és la manca d'experiència de Déu i de la seva santedat. Sant Ignasi es pregunta què ha fet Crist per mi i què he fet jo per Ell. Conclou, com Sant Pere: aparta't de mi, que sóc pecador.

quart diumenge de quaresma
6 de març

Js 5,9a.10-12 Els israelites celebraren la Pasqua acampats a la plana de Jericó. Des d'aquell dia que menjaren els productes del país no caigué més el manà. **Sl** 33 Tasteu i beureu que n'és de bo el Senyor. **2C** 5,17-21 Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova. Tot això és obra de Déu que ens ha reconciliat amb ell per Crist. **Lc** 15,1-3.11-32 Hem de fer festa perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu...

Déu és fidel: ha dut el poble a la terra que regalima llet i mel. No cal ja el manà. Jesús ens descriu igualment el Pare de la paràbola: el fill trobat és convidat a un banquet. Però és el germà gran -els fariseus- el seu punt de mira. En realitat també són convidats a ser fills com ell, vertader germà gran que retira al Pare. No rondina. Al contrari, para la taula i es dóna ell mateix com a nodriment del germà petit. Si sabéssim com ell l'amor que Déu ens té, cercaríem incansablement els perduts i els faríem festa? L'Església aquí hi té missió.

dilluns, 7 de març

Is 65,17-21 Crearé un cel nou i una terra nova. Tothom s'alegrarà de veure la nova creació, els més joves moriran a cent anys. Construiran cases, plantaran vinyes. **Sl** 29 Ajuda'm, Senyor, has mudat en joia les meves penes. **Jn** 4,43-54 Li diu un funcionari reial: -Senyor, baixeu abans que no es mori el meu fill. Li respon Jesús: -Vés, que el teu fill ja està bo. Aquell home cregué.

Sembla que algunes malalties no estan en el punt de mira dels interessos farmacèutics, en la mesura que són malalties que afecten col·lectius pobres. Poso tres exemples: la malària, el mal de la son i el "mal de chagas". Jesús fa seves les profecies de Terra Promesa i les aconsegueix. La interpretació cristiana de la Terra Promesa, no la jueva, és espiritual i universal. Per a Jesús no hi ha jueu ni grec, ni funcionari ni centurió, ni publicà ni prostituta. El metge no és per als qui estan sans sinó per als malalts.

dimarts, 8 de març

Ez 47,1-9.12 Del santuari naixia un riu. A banda i banda creixeran fruiters que donaran fruit cada mes i les fulles seran un remei. **Sl** 45 Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu. **Jn** 5,1-16 Hi havia un home invàlid. Digué a Jesús: quan l'aigua es remou, un altre hi baixa primer. -Alça't, pren la llitera i camina.

Del costat de Jesús veurem brollar una aigua més sanadora que la de la piscina del paralític. Aigua que crea comunitat i que, per tant, facilita no solament caminar, sinó també carregar la llitera, encara que hi portem anys lligats. He agraït mai el meu bateig? També podem portar les càrregues d'altres.

dimecres, 9 de març

Is 49,8-15 Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? **SI** 144 Les obres de Déu són obres d'amor. **Jn** 5,17-30 El meu Pare no ha deixat mai de treballar, i jo també treballo. El volien matar perquè afirmava que Déu era el seu Pare i es feia igual a Déu.

Quina experiència de pare tenen tants i tants nens del nostre món. Revisem-nos: maltractaments, 250 milions de nens al treball, nens-soldat, 20 milions de nenes analfabetes africanes, pederàstia. Com posar a l'abast de nens i grans que Déu és pare/mare entranyable? Els cristians tenim aquí un deure de suplència urgent de paternitat, en la mida que hem experimentat com Déu és pare. És el que ha fet Jesús amb nosaltres.

dijous, 10 de març

Ex 32,7-14 El Senyor digué a Moisès: baixa a la plana, s'ha pervertit el teu poble, s'han fet un vedell de fosa i l'han adorat. **SI** 105 Moisès gosà encarar-se al rigor de Déu i el decantà de destruir el poble. **Jn** 5,31-47 Sé que no teniu dintre vostre l'amor de Déu. He vingut en nom del meu Pare i no em rebeu.

Déu es val de mediadors i s'escolta els qui estimen el poble. Els capitostos, en canvi, simulen escoltar Déu, però s'aprofiten del poble. La seva passió de diner i poder, l'ídol d'or, extorsiona homes i dones. Si sabéssim les condicions laborals de molta gent, ens cauria la cara de vergonya: precarietat, horari, sou, vexació. La globalització en recerca del màxim profit no té entranyes. Jesús apostà per la fraternitat.

divendres, 11 de març

Sa 2,1a.12-22 Els malvats deien; si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. **SI** 33 Els justos sofreixen molts mals, però el Senyor sempre els allibera. **Jn** 7,1-2.10.14.25-30 Quan els familiars de Jesús hagueren pujat a Jerusalem per assistir a la festa, també ell hi pujà, però d'incògnit. A mitja setmana, pujà al Temple. Deien: No és el que volien matar, aquest?

Com és que Déu permet el mal del just? De fet, Déu capgira el mal, sotmetent-s'hi en Jesús! Aquesta adhesió revolucionària confortarà a tants que pateixen! Els poderosos d'Israel no acceptaren que el seu Déu fos tan solidari, i eliminaren el seu Fill. Jesús ressuscitat és la prova de la fidelitat de Déu, a la vegada que dóna raó a la tesi de Jesús. L'Església pateix sovint persecució per estar al costat dels febles. En alguns llocs només és acceptada com a ONG. Els cristians forasters han de renovar papers cada 6 mesos. Mentrestant tenen cura d'hospitals i escoles...!

dissabte, 12 de març

Jr 11,18-20 Deien: Destruïm l'arbre en ple vigor i que ningú es recordi més del seu nom. **Sl** 7 Fes-me justícia, Senyor, m'he portat honradament. **Jn** 7,40-53 Els sacerdots escridassen els guardes: Per què no l'heu portat? Ells respongueren: Ningú no ha parlat mai així. Diuen: També vosaltres us heu deixat enganyar?

Continua la persecució. Un de tants insults contra Jesús: és un entabanador. En ser avui vigília de l'Anunciació, demanem a Maria que ens atorgui penetrar en el sentit de la passió del seu Fill. Ella va pressentir els nuvolots que es congraven contra Ell. No deixava de confiar. Déu sobre tot! Veia Jesús patir per ella i per nosaltres. Ho rumiava en el seu cor mentre, pel que veia en Ell, anava essent feta mare nostra. Maria, beneït el fruit del teu ventre!

cinquè diumenge de quaresma 13 de març

Is 43,16-21 Estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer. Faré que corrin rius pel desert. **Sl** 125 Quan el Senyor renovà la vida de Sió ho creïem un somni. **Fl** 3,8-14 Considero tot escòria per tal de guanyar Crist. El meu desig és compartir la seva passió per poder arribar finalment a ressuscitar. **Jn** 8,1-11 Jesús: -Ningú no t'ha condemnat? Adúltera:-No, Senyor. Jesús: -Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.

L'esperança d'Isaïes enllaça amb la desèrtica condició humana: relacions esquerpes de pobles, religions, classes socials, sexes, etc. Preferim els falsos déus: diner, fama, poder. Aquest és l'adulteri de la humanitat. Davant Jesús, els acusadors van haver de desfilar ben escorreguts, per a la dona va bastar un "No pequis més!" encoratjador. Aquesta categoria moral de Jesús explica que Pau s'apunti al seu partit, sense cap mena de dubte. El seguiment radical de Jesús li comportarà passió. No importa. És vida.

dilluns, 14 de març

Dn 13,41c-62 Susanna cridà: Déu etern, sabeu prou que m'acusen falsament. I ara hauré de morir... **Sl** 22 Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè et tinc vora meu, Senyor. **Jn** 8,1-11 Qui no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres. Jesús es quedà sol amb la dona al mig: Tampoc no et condemno. D'ara endavant no pequis més.

Déu enardí Daniel per salvar la innocent Susanna i, Jesús, la dona culpable d'adulteri. Els humans condemnem. Jesús ho prohibeix, ni ho fa ni ho deixa fer. De Déu és el judici. Els fariseus s'irriten. De fet no empaiten la dona sinó que la pregunta insidiosa té com a objectiu el descrèdit de Jesús. "Moisès mana apedregar. Tu què hi dius?" Aquesta escena ens prepara per a un últim escarni: Ell que va salvar-ne d'altres, que se salvi a si mateix, si és el Messies de Déu. No va caure a la trampa. Continuà salvant, de creu a creu: "Aquesta tarda estaràs amb mi al paradís".

dimarts, 15 de març

Nm 21,4-9 Hem pecat malparlant contra el Senyor i contra tu. Prega al Senyor que tregui aquestes serps. Tothom que havia estat picat, si mirava la serp de coure, salvava la vida. **Sl** 101 Senyor, escolta el meu clam. **Jn** 8,21-30 Jesús digué als fariseus: Quan m'haureu enlairat, coneixereu que jo sóc i que no faig res pel meu compte. El qui m'envia és amb mi.

Per fugir de la pobresa i de la mort, simbolitzades per la creu, no ens estem de robar i matar. La por ens enverina. Calia, per tant, que la persona estimada fes d'antídot, penjat i destrossat a la creu! D'aleshores ençà rai, la por a la mort i a la pobresa es transforma en amor i, la creu, en arbre de vida. Pau ho dramatitza amb ironia: -"Oh mort!, on és la teva victòria? Què s'ha fet del teu agulló?" Jesús, injustament picat del teu verí, t'ha vençut a favor nostre!

dimecres, 16 de març

Dn 3,14-20.91-92.95 Hi ha un Déu que ens pot alliberar del foc i de les teves mans, rei Nabucodonosor. No venerarem els teus déus. **Dn** 3 Ets beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. **Jn** 8,31-42 Si us manteniu fermes en el que jo us dic, sereu de debò deixebles meus. Jo us parlo d'allò que he vist estant amb el meu Pare.

Forces gegantines, a l'estil de Nabucodonosor, obliguen a adorar altres déus en el món d'avui: la potència militar, el petroli, l'evasió televisiva, el poder majoritari,

l'hostilitat de la diferència, la manipulació de la veritat, la llibertat dels capitals, l'aparença. Això és incompatible amb el Déu feble al que acudim els cristians, un Déu que passa gana, que és foraster, que està despullat, que viu la passió dels petits. L'hem conegut en Jesús.

dijous, 17 de març

Gn 17,3-9 Déu digué a Abraham: Tu i els teus descendents heu de complir els tractes de la meva aliança. **Sl** 104 Busqueu sempre la presència del Senyor. **Jn** 8,51-59 Ara veiem que estàs endimoniat: Abraham va morir, i tu dius que els qui guarden les paraules que tu has dit no tastaran mai la mort. Que ets més gran que Abraham? Ell morí.

Entre el creient i Déu hi ha un pacte. La proposta divina és ser com Ell. Però, com Ell és, ho sabem per Jesús, i com humanament podem assemblar-nos a Déu, també ho sabem per Jesús. Aquesta és la salvació aportada per Jesús: introduir-nos en la sintonia de Déu, la de la donació infinita des de la feblesa. Adam volia ser com Déu, enfilat-se, i errà el tret. Abraham es refià de Déu i va ser-ne el més gran amic segons l'AT. Jesús és el fill, la penyora!

divendres, 18 de març

Jr 20,10-13 Vosaltres, que teniu un pacte d'amistat amb ell, denuncieu-nos-el; potser es deixarà enganyar i venjar-nos d'ell. **Sl** 17 Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor. **Jn** 10,31-42 M'heu vist fer moltes obres bones, que venien del meu Pare. Per quina voleu apedregar-me? -Per les teves blasfèmies, perquè tu, que ets un home, et fas Déu.

La conducta de Jesús qüestiona amb duresa l'"establishment" del Temple. Les autoritats no volen admetre un Déu que no sigui discriminador d'homes i dones, de purs i impurs, de fidels o pagans... Jesús acull universalment i en nom de Déu. És intolerable, blasfem! Caldrà vigilar que en alguns plantejaments eclesials no tirem més al legalisme jueu que no a la radical novetat evangèlica. Jesús toca leprosos, parla amb samaritanes, menja amb pecadors. Déu estima tothom i Jesús, per Ell, se la juga!

dissabte, 19 de març

Sant Josep

2S 7,4-5a Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares et donaré un descendent. **Sl** 88 Senyor, cantaré tota la vida els teus favors. **Rm** 4,13-22 Ell

cregué en Déu que fa reviure els morts. **Mt** 1,16.18-20 Josep, no tinguis por de prendre a casa teva Maria. Ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús.

Tants matrimonis es desfan abans d'arribar l'any. 40% abans dels cinc. Tanta violència domèstica. Tants fills marcats de per vida per la malentesa dels seus pares. Aui és difícil assumir responsabilitats! A la inversa, quina vida més plena de sentit, si s'és fidel en tenir cura dels qui Déu ens ha confiat! Sant Josep ho acceptà així, i és difícil de somiar una vida més reeixida, pastada en el treball humil i en l'agradosa companyia de Natzaret.

Diumenge de Rams

20 de març

Processó: **Lc** 19,28-40 Beneït el rei! Pau al cel, i glòria allà dalt! -"Mestre, renya els teus seguidors". -"Si callessin, cridarien les pedres".

Missa de la passió: **Is** 50,4-7 El Senyor m'ajuda: sé que no quedaré avergonyit. **Sl** 21 M'han lligat les mans i els peus, puc comptar tots els meus ossos. **Fl** 2,6-11 Jesucrist va prendre la condició d'esclau. **Lc** 22,14-23,56 Dones de Jerusalem, no ploreu per mi: ploreu per vosaltres i pels vostres fills.

Lluc, a Rams, encara fa ressonar el cant angèlic de la cova. Allà, responien els pastors. Aquí, els deixebles. Si cal, ho faran les pedres! Tants cristians han estès els seus cors sobre el camí, per amorosir l'entrada triomfant i dolorosa de Jesús a la seva ciutat. Alceu les llindes, portalades eternes, que entra el Rei de la glòria! Avui també demanaria Jesús que les dones de Jerusalem plorin per llurs fills. L'opressió israelita sobre els palestins reclama novament l'entrada de l'humil príncep de la pau, muntant un ase.

dilluns sant, 21 de març

Is 42,1-7 Aquí teniu el meu servent, el meu estimat, en qui es complau la meva ànima. **Sl** 26 El Senyor és el mur que protegeix la meva vida. Qui em pot fer por? **Jn** 12,1-11 Jesús anà a Betània. Li oferiren un sopar. Maria prengué una lliura de perfum i unguí els peus de Jesús.

Vista des del final, l'agraïda unció de Maria de Betània era profètica, com ho fou la mirra dels mags. Jesús era mortal tot i ser Déu. La litúrgia recorda aquest gest, tal com Jesús va augurar per sempre. Les dones de la passió, silencioses, representen els amics/gues futurs de Jesús. He assajat d'ungir-li els peus? Ell encara rentarà els dels deixebles.

dimarts, 22 de març

Is 49,1-6 El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent. **Sl** 70 M'instrueixes, Déu meu, de petit i et proclamo admirable. **Jn** 13,21-33.36-38 Diu Pere: Senyor, estic disposat a donar la vida per tu. Quan el gall cantarà m'hauràs negat tres cops.

Amb quina joia llegiria Jesús les paraules d'Isaïes? Però, quin dolor més gran sentiria per la mare, a la passió? Durant setmana santa, Maria pateix en silenci. Reconeix l'espasa de dolor anunciada. Admira el lliurament del fill, hi participa, essent també la primera de rebre'n el fruit. Pere vol i flaqueja. Maria, dona'ns el teu coratge!

dimecres, 23 de març

Is 50,4-9a No em dono per vençut. Déu, el Senyor, em defensa: qui em podrà condemnar? **Sl** 68 Per tu he aguantat els escarnis, escolta'm en aquesta hora. **Mt** 26,14-25 Ells començaren a dir-li, molt entristits: no sóc pas jo, Senyor.

Els deixebles faran tots el ridícul. Però en la intimitat de la Cena tenen prou sensibilitat com per a entristir-se perquè un d'ells trairà Jesús. L'estimaven de debò! La prova anava a ser forta, i Jesús els resguarda, tot i necessitar-los. Quedarà sol, refiat en el Pare. Accepta la creu, com a conhort de les sofrances d'altres.

Dijous Sant

24 de març

Ex 12,1-8.11-14 Aquest anyell és la Pasqua. La sang serà un senyal a les cases on vosaltres viviu. **Sl** 115 Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet? Alçaré el calze de la salvació. **1C** 11,23-26 Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. **Jn** 13,1-15 Ell que sempre havia estimat els seus, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola.

Comiat íntim i testament generós de Jesús. Aquesta n'és l'herència:

- l'Eucaristia*
- el manament de l'amor*
- la promesa de l'Esperit*
- el ministeri sacerdotal*

La rentada de peus ho diu tot: servei i donació. -Feu vosaltres el mateix! Si Jesús

renta peus, fins i tot els de Judes, és que Déu Pare també ho fa, perquè Jesús només imita el que li veu fer. Per tant, l'aliança és nova i eterna, assenyalats amb la Sang de Jesús.

Divendres Sant

25 de març

Is 52,13-53,12 Ell portava les nostres malalties, i havia pres damunt seu els nostres dolors. **Sl** 30 Pare, confio el meu alè a les teves mans. **He** 4,14-16;5,7-9 Ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. **Jn** 18,1-19,42 Els soldats anaven passant davant d'ell i li deien: Salve, rei dels jueus. I li donaven bufetades. Sortí Jesús portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els diu: "Aquí teniu l'home".

Judicis i mort de Jesús. Tothom sentència en contra seu:

- Judes, Pere, els amics*
- el poble, afavorit per ell*
- l'autoritat religiosa*
- l'autoritat civil*
- l'autoritat cortesana*

Déu roman en silenci, engrandint la nostra llibertat d'acollir-lo. Jesús és proclamat rei de l'últim lloc, coronat, penjat i sepultat. Si he entès res, em preguntaré què puc fer per ell.

Dissabte de Glòria

26 de març

VETLLA PASQUAL

Gn 1,1-2,2 Déu creà l'home a la seva imatge, home i dona. **Gn** 22,1-18 Déu mateix es proveirà l'anyell per a l'holocaust, fill meu. **Ex** 14,15-15,1 Ordena els israelites que es posin en marxa, enmig del mar. **Is** 54,5-14 El teu creador s'ha fet el teu marit. El Senyor t'estima amb un amor etern. **Is** 55,1-11 Oh, tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu, compreu llet i vi sense diners. **Ba** 3,9-15.32-4,4 Ell és el nostre Déu, ningú no se li pot comparar. **Ez** 36,16-21 Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre.

Rm 6,3-11 Pel baptisme hem estat sepultats amb Jesús en la mort perquè emprenguem una vida nova. **Lc** 24,1-12 El diumenge, molt de matí, les dones anaren al

sepulcre. Per què busqueu entre els morts aquell que viu?

Al tercer dia, encara fosc, Jesús exulta de vida, i és posat com a fonament i coronació de l'admirable edifici de la comunitat humana amb Déu.

Reina del cel, alegra't. Crist ha ressuscitat.

Al·leluia!

Diumenge de Pasqua

27 de març

Ac 10,34.37-43 Ja sabeu com Déu consagrà Jesús ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé. **Sl** 117 Avui és el dia que ha obrat el Senyor, alegrem-nos i fem festa. **1C** 5,6-8 Celebrem Pasqua cada dia, vivint amb sinceritat i veritat. **Jn** 20,1-9 Arribà Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. L'altre deixeble ho veié i cregué.

Els fruits de la Pasqua són tan abundants que cinquanta dies són pocs per a degustar-los. Cal temps per assaborir a fons el significat de la resurrecció de Crist. La nostra relació amb Ell i amb Déu Pare canvia. És joia i festa. De retruc, amb cor nou emprenem la relació humana. La descriu una paraula: fraternitat i n'és penyora la comunitat eclesial, creient juntament amb Pere i amb el rept de dur endavant la missió de Jesús, de fer arribar la compassió de Déu als marges del món. Comptem amb tots els dons de l'Esperit.